سیاست روز

روزنامه صبح ایران

سه‌شنبه ۲۱ خرداد ۱۳۹۸ ● ۷ شوال ۱۴۴۰ ● سال نوزدهم ● شماره ۵۰۴۲ | ۸ صفحه ● قیمت: ۱۵۰۰ تومان | info@siasatrooz.ir | www.siasatrooz.ir | Vol.18 ● No.5042 ● TUE.June 11.2019

رئیس قوه قضاییه:

نظام بانکی و سازمان ثبت اجازه رشد شرکت‌های صوری و کاغذی را ندهند

۲

حجت‌الاسلام سلیمی:

پذیرش اف.ای.تی.اف و پالرمو در این شرایط عین ذلت است

۳

بررسی سیاست روز از گرانی محصولات لبنی؛

چه کسی لبنیات را گران کرد

صفحه ۷

ماس: از ما توقع نداشته باشید

ظریف: آغازگر جنگ علیه ایران، پایان‌دهنده آن نیست

مهر

صفحه ۵

سرمقاله

از شما توقعی نداریم آقای ماس!

سیاوش کاویانی

آمریکا از برجام خارج شد و با اقدامات خود دیگران را نیز وادار کرد تا به تعهدات خود عمل نکنند، در این میان اروپا پس از آمریکا که خود را پایبند به برجام نشان می‌دهد، هیچ تلاش مثبتی برای ماندگاری توافق هسته‌ای با ایران انجام نداده است.

وزیر خارجه آلمان هایکو ماس، که به ایران سفر کرده و با وزیر خارجه کشورمان دیدار و نشست خبری داشته، بدون آن که آمریکا را متهم اصلی نابودی برجام معرفی کند، گفته است، «تلاش می‌کنیم به تعهدات خود در برجام عمل کرده ولی نمی‌توانیم معجزه کنیم.»

مقامات اروپا و دیگر کشورهایی که راهی ایران شده و مذاکراتی را با مقامات کشور داشته و دارند، نگران افزایش تنش‌هایی هستند که باعث آن آمریکا است در حالی که ایران را متهم می‌کنند!

حرف‌های تکراری وزیر خارجه آلمان یکی از مسئولین کشورهای عضو اتحادیه اروپا و از اعضای تروئیکای اروپایی، هیچ راهکاری برای اجرای برجام از سوی اروپا ارائه نمی‌دهد و تنها به اینستکس اشاره می‌کند که حتی در صورت عملیاتی شدن این ساز و کار، ایران به حق خود در برجام نخواهد رسید.

اروپا یا عزم و اراده‌ای برای اجرای تعهدات برجامی خود ندارد یا با آمریکا همراه است، اما در ظاهر خود را پایبند به توافق هسته‌ای نشان می‌دهد که دومین گزینه صحیح است.

اروپا اگر از استقلال سیاسی برخوردار بود و می‌توانست برای موضوع برجام تصمیم‌گیری کند، نیازی به معجزه نیست، چراکه قاره اروپا و اتحادیه‌ای که خود را حامی توافق هسته‌ای نشان می‌دهد، می‌تواند اگر بخواهد برجام را بدون آمریکا اجرا کند و آمریکا نیز توان آن را نداشته و نخواهد داشت که خود را در تقابل و تضاد با اروپا قرار دهد، موضوع برجام و همراهی اروپا و آمریکا در عدم اجرای تعهدات آنها، سیاستی است که مشترکاً از سوی این دو علیه جمهوری اسلامی ایران دنبال می‌شود.

هدف از سفر مقامات اروپایی به ایران چه می‌تواند باشد جز آن که موضوعات انحرافی و مسائلی که می‌دانند برای جمهوری اسلامی خط قرمز است و امکان مذاکره و معامله بر سر آنها وجود ندارد، پیگیری می‌شود.

هایکو ماس در مذاکرات خود به مسائلی همچون توانمندی موشکی و نفوذ سیاسی ایران در منطقه اشاره کرده و آنها را دلیل تشدید تنش‌ها در منطقه می‌داند، این سیاست یک کشوری همچون آلمان نیست بلکه سیاست اروپا و آمریکا در قبال جمهوری اسلامی ایران است، در حالی که موضوع اصلی و اساسی، برجام و اجرای تعهداتی است که آلمان نیز پای آن را امضا کرده و متعهد شده تا طبق توافق هسته‌ای تحریم‌های اقتصادی ایران به ازای تعلیق و تعطیل فعالیت‌های هسته‌ای جمهوری اسلامی، برچیده شود.

آمریکا و اروپا منطقه غرب آسیا را تبدیل به انبار مهمات و تسلیحات کارخانه‌های تسلیحاتی خود کرده‌اند و رژیم‌های منطقه را به سلاح‌های پیشرفته مجهز نموده‌اند آنگاه از ایران درخواست دارند تا توانمندی موشکی خود را که مؤلفه اصلی بازدارندگی مقابل تهدیدات آمریکا و رژیم‌هایی چون اسرائیل و عربستان سعودی است، کنار بگذارد.

اکنون هر سه کشور اروپایی که زمانی عضو گروه ۵+۱ بودند، سیاست فشار حداکثری آمریکا را علیه ایران دنبال می‌کنند، مقامات انگلیس و فرانسه نیز هنگام سفر ترامپ به این دو کشور همسو و همراه با سیاست‌های آمریکا، علیه ایران سخن گفتند، برچیدن توانمندی هسته‌ای و پایان تأثیر و نفوذ جمهوری اسلامی ایران در منطقه خواسته‌های مشترک آنها است، سیاست خلع سلاح ایران، که باعث خواهد شد، زمینه حمله نظامی نیز برای آمریکا و دیگر دشمنان جمهوری اسلامی فراهم شود، در دستور کار است.

جمهوری اسلامی سیاست مقاومت را درپیش گرفته است، مقاومت مقابل خواسته‌هایی که درپی تضعیف ایران در منطقه است، هیچ تضمینی به قول‌ها و وعده‌هایی که احتمالا از سوی پیک‌های سیاسی که راهی ایران می‌شوند، وجود ندارد، چراکه آنها بر سر برجام غیر قابل اعتماد بودن خود را ثابت کردند، در حالی که جمهوری اسلامی همچنان به تعهدات برجامی خود پایبند است.

جای شگفتی دارد که برخی در داخل از سفرهای دیپلماتیک برخی مقامات کشورها به ایران ذوق زده شده و آن را راهی برای پایان دادن به تنش‌ها و فشارهای آمریکا تلقی می‌کنند، در حالی که تجربه تلخ برجام هنوز وجود دارد و می‌بینند که توافق هسته‌ای نه تنها مشکلات را حل نکرد، بلکه مشکلات مضاعفی را باعث شد. میانجی‌ها برای تأثیر بر افکار عمومی داخلی و خارجی به ایران می‌آیند تا بگویند ما خواهان مذاکره و توافق با ایران هستیم اما ایران چنین سیاستی را نمی‌پذیرد، اما واقعیت و حقیقت پنهان نیست، همگان می‌بینند و می‌دانند، ایران نمی‌تواند به طرف‌های مقابل خود اعتماد کند، چراکه تجربه برجام را دارد.

ادامه در صفحه ۲

چشمان چپی که به دست غیر خیره می‌شود؛

عادت به گدایی

دست به نقد

مائده شیرپور برخی مدام بر طبل برطرف شدن مشکلات با تکیه به بیگانگان کوبیده و به قدری به غرب و امریکا اعتماد دارند که توانایی داخل و نگاه به خود را فراموش کرده و خود را بدون توجه غرب هیچ می‌بینند، نگاهشان اینچنین است که حتی آبگوشت بزباش را هم نمی‌توانیم بدون کمک غرب درست کنیم. اما واقعیت این است که این خوش‌خیالی‌ها با رفتارهای نادرست غرب مواجه شده و اعتماد و اعتبارمان را می‌گیرد. برخی عادت دارند به نادیده گرفتن توانایی خودی و گدایی از بیگانه!

ادامه در صفحه ۳

نظامیان آمریکا بدون اطلاع بغداد در پایگاه اربیل مستقر می‌شوند

اشغالگری در روز روشن

صفحه ۶

باقری:

روحانی می‌گفت مذاکره با آمریکا بنزسواری و مذاکره با اروپا پیکان‌سواری است

تریبون

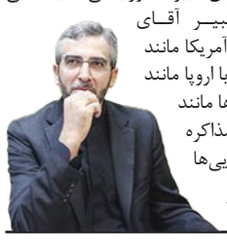

معاون سابق دبیر شورایعالی امنیت ملی گفت: تعبیر آقای روحانی این بود که مذاکره با آمریکا مانند سوار شدن بر بنز است، مذاکره با اروپا مانند پیکان و مذاکره با غیرمتحدها مانند دوچرخه، خب حالا که اجازه مذاکره با آمریکا را نداریم با اروپایی‌ها مذاکره کنیم.

صفحه ۳

لاوروف:

پاسخی سختی به تروریست‌ها در ادلب خواهیم داد

وزیر خارجه روسیه گفت، کشورش و ارتش سوریه به تجاوز گروه‌های تروریستی در ادلب «پاسخی سخت» خواهند داد.

سرگئی لاوروف در نشست خبری مشترک با همتای مالیایی خود در مسکو گفت که روسیه و سوریه به حملات عناصر تروریستی در ادلب واکنش نشان خواهند داد. وی با بیان اینکه این واکنش «سخت» خواهد بود، افزود: تروریست‌ها به حملات موشکی و پهپادی خود علیه مواضع ارتش سوریه در مناطق مختلف این کشور و پایگاه هوایی "حمیمیم" روسیه ادامه داده‌اند.

وزیر خارجه روسیه گفت که نه ما و نه ارتش سوریه، چنین تجاوزاتی را بدون پاسخ نخواهیم گذاشت. وی درخصوص گزارش‌های مربوط به موضوع کمک‌رسانی ترکیه به عناصر مسلح در ادلب گفت که وی تاکنون چنین گزارش‌هایی را دریافت نکرده است.

وی اظهار داشت که تاکنون چنین گزارش‌هایی را دریافت نکرده‌ام. در رابطه با منبع کمک‌رسانی تسلیحاتی اطلاعی ندارم، اما می‌دانم که ادلب مملو از سلاح‌های ساخت کشورهای غربی است.

وزیر خارجه روسیه خاطرنشان کرد، برای جلوگیری از اقدامات تحریک‌آمیز عناصر مسلح، باید هر چه زودتر گروه‌های معارض را از تروریست‌های مستقر در ادلب جدا کرد.

جنوب ادلب این روزها شاهد تشدید درگیری‌ها بین ارتش سوریه و تروریست‌هایی است که حملات خود به پایگاه‌های ارتش سوریه را از چند محور افزایش داده‌اند؛ این در حالی است که نیروهای سوری با کمک جنگنده‌های روسی در صدد مقابله برآمدند. درگیری‌ها در حالی وارد استان ادلب شده است که توافق سوچی میان ترکیه و روسیه در خصوص کاهش درگیری در این استان همچنان پابرجاست و مراکز دیده‌بانی ترکیه، روسیه و ایران نیز کماکان در نقاط مختلف ادلب دایر هستند. **فارس**

محمد عرفانی همتی آثر

شهردار تهران خارج از بهشت انتخاب می‌شود؟

شورای شهر سایه

به نظر می‌رسد اختلافات چندین ساله در میان گروه‌های مختلف جریان اصلاحات این‌بار به بهانه ماجرای قتل میترا استاد همسر دوم محمدعلی نجفی بار دیگر بروز و ظهور پیدا کرده باشد. اختلافاتی که با انتقادات تند و تیز روزهای گذشته غلامحسین کرباسچی از سران حزب اتحاد ملت به عنوان اصلی‌ترین حامی شهرداری نجفی در سال ۹۶ به اوج خود رسیده است.

دبیرکل حزب کارگزاران، در مطلبی که روز گذشته در ارگان رسانه‌ای این حزب منتشر شد با تشریح جزئیاتی از روزهای منتهی به انتخابات شهرداری تهران در سال ۹۶، گفت: "در آغاز تابستان سال ۱۳۹۶ اندکی پس از پیروزی اصلاح‌طلبان در انتخابات شورای شهر تهران به هنگام طرح نامزدهای تصدی شهرداری تهران در حضور چهار تن از اصلاح‌طلبان برجسته که نام‌شان نزد اینجانب محفوظ است، در دفتر جناب آقای نجفی به حضورشان رسیدم و در حین بحث و رایزنی برای گزینه‌های شهرداری تهران درباره همین پرونده مطروحه (ارتباط نجفی با میترا استاد) از ایشان سوال کردم و با توجه به طرح نامزدی ایشان برای شهرداری درباره عوارض طرح این پرونده و اثرات منفی آن در مدیریت شهری تهران و نیز حوزه خصوصی آقای نجفی در حضور دوستان هشدار دادم."

کرباسچی در بخش دیگری از مطلب خود با بیان اینکه اشتباه اصلی نه از سوی اعضای شورای شهر تهران که بر عهده احزاب پشتیبان ایشان بود که راهبرد نادرستی را انتخاب کردند، تصریح کرده است: "استراتژی این دوستان از آغاز بر دوقطبی‌سازی و مخالف‌خوانی بوده و هست و این راهبردی غلط است که در امور سیاسی مبنای عمل را بر تضاد قرار دهیم و فکر کنیم قدرت ما در مخالفت است."

اما بخش قابل تامل متن منتشر شده از سوی کرباسچی، آنجایی است که وی به جلسه مشترک سران دو حزب کارگزاران و اتحاد ملت در منزل عبدالله نوری با موضوع تفاهم بر سر انتخاب شهردار تهران اشاره می‌کند.

جلسه مشترکی که روزنامه سازندگی در شماره ۲۱ فروردین سال ۹۷ در گزارشی با تشریح جزئیاتی از آن، علت برگزاری جلسه در خانه عبدالله نوری را نگرانی وی از تکرار ماجراهای مشابه شورای شهر اول بیان می‌کند. البته به گفته روزنامه سازندگی، دیدار مذکور تنها دیدار مشترک سران دو حزب کارگزاران و اتحاد ملت نبوده و سران این دو حزب در روزها و هفته‌های منتهی به انتخابات شهرداری تهران، جلسات مشترک دیگری نیز با وساطت عبدالله نوری برگزار کرده بودند.

براساس گزارش سازندگی، علی‌رغم اینکه سران حزب اتحاد در آن دیدار بر کاندیداتوری نجفی تاکید داشتند ولی در نهایت با میانجی‌گری عبدالله نوری توافقاتی صورت گرفت و قرار بر این شد که دو طرف پایبند این توافق بمانند که از مهمترین این توافقات می‌توان به تعهد دو حزب مبنی بر حفظ حیثیت نجفی و عدم تخریب گزینه‌های احتمالی جانشینی نجفی (مشخصا محسن هاشمی) پیش از اعلام نظر نهایی اعضای شورای شهر اشاره کرد.

با وجود اینکه بسیاری از چهره‌های اصلاح‌طلب در روزهای انتخاب شهردار تهران معتقد بودند که هیچگونه فشار خارجی برای انتخاب شهردار بر روی شورای شهر نیست اما برخی از اعضای شورا به انحای مختلف، به پخت و پزهای خارج از شورا برای انتخاب شهردار اشاره کرده و هشدار دادند که این مسئله موجب تخریب چهره اصلاح‌طلبان در افکار عمومی خواهد شد.

به عنوان مثال «حجت نظری» از اعضای شورای شهر تهران درپیامی توییتری به برخی لابی‌ها در خارج شورا برای انتخاب شهردار اشاره کرده و با هشتک شورای اول، اختلافات سیاسی شورای اول را یادآوری کرده بود. درپیام این عضو شورا آمده بود: "اقدامات خطرناکی خارج از شورا برای زدن به زیر میز انتخاب شهردار تهران از میان ۷ گزینه موجود در حال انجام است...".

حسن رسولی دیگر عضو شورای شهر نیز پس از انتخاب افشانی به عنوان شهردار جدید تهران در رابطه با روند انتخاب شهردار در شورا گفته بود: "علی‌رغم اینکه برخی در بیرون شورا تلاش کردند انتخاب شهردار را به تعویق بیاندازند ولی شورا با تصمیم مناسب شهردار را انتخاب کرد."

محسن سرخو عضو اصلاح‌طلب سابق شورای شهر تهران نیز در گفت‌وگویی، دخالت‌های شورای سیاست‌گذاری اصلاح‌طلبان و انحصارطلبی این شورا را عامل عدم توفیق شورای شهر تهران برشمرده و تاکید کرده بود: "عمده مشکلات شورای شهر بخاطر دخالت نهادهای اصلاح‌طلب در امور داخلی این شورا است."

اظهارنظر روزهای گذشته چهره‌های اصلاح‌طلب و در راس آنها غلامحسین کرباسچی نشان داد، برخی اصلاح‌طلبان قائل به پیروی از نظریه سعید حجاریان هستند که بعد از تشکیل فراکسیون امید، معتقد بود باید یک پارلمان سایه برکار اصلاح‌طلبان مجلس نظارت کند.

این نظریه گویا برای شورای شهر نیز تکرار شد و مسائلی همچون انتخاب شهردار یا تعیین نامزدهای کرسی اداره پایتخت در جایی خارج از جلسات شورا پخت و پز می‌شده است. مسئله‌ای که به اختلاف درون احزاب اصلاح‌طلب کشیده شد و حتی حزب اعتمادملی را به انشقاق کشاند. رسول منتجب‌نیا قائم مقام سابق حزب اعتماد ملی و از چهره‌های سرشناس جریان اصلاحات، در تاریخ شانزدهم تیرماه ۹۷ در نامه‌ای افشاگرانه خطاب به الیاس حضرتی قائم‌مقام حزب اعتماد ملی از تشکیلی ستاد تقسیم غنائم مسئولیت‌های شهرداری و معاملات پشت صحنه با افراد و احزاب اصلاح‌طلب برای موفقیت افشانی در انتخابات شهرداری تهران پرده برداشته بود.

حال باید دید دخالت‌های بیرونی که اکنون بخشی از آنها از زبان امثال کرباسچی افشا شده، همچنان ادامه دارد یا منتخبین مردم تهران در شورای پنجم باز هم در بزنگاه‌ها تنها نظاره‌گر تصمیماتی خواهند بود که در خارج از شورا گرفته می‌شود. **تسنیم**

یادداشت یک

هیاهوی ۲۰۰۰ میلیاردی برای هیچ!

وحید حاج‌سعیدی

طرح نخ‌نما و کلیشه‌ای رتبه‌بندی فرهنگیان آیا امسال وارد فاز اجرا خواهد شد؟! طرح نخ‌نما و تاریخ گذشته «رتبه‌بندی فرهنگیان» که در صورت اجرا در دولت روحانی در کنار پرآب شدن دریاچه ارومیه و خداحافظی ژاوی در ورزشگاه آزادی در زمره دستاوردهای مهم دولت تدبیر و امید محسوب می‌شود، این روزها زیاد به گوش می‌خورد و آنان که از اصل ماجرا خبر ندارند، بر این گمان هستند که با اجرای این طرح ۲۰۰۰ میلیاردی در حوزه معیشت فرهنگیان تحولات شگرفی رخ خواهد داد!

هر چند تاریخ و زمان اجرای این طرح مشخص نیست و تاکنون چندین وزیر وعده اجرای آن را از مهر سال‌جاری دادند و در عمل اتفاقی نیفتاد ولی این‌بار ظاهراً در بودجه سال ۹۸ نمایندگان مجلس مبلغ ۲ هزار میلیارد تومانی پیشنهادی دولت برای طرح رتبه‌بندی معلمان را تصویب کردند و اکنون باید لایحه این طرح در اختیار خانه ملت قرار گیرد تا با تصویب نمایندگان وارد فاز اجرایی شود. اما این همه ماجرا نیست و میزان کم این بودجه در مقایسه با سال‌های گذشته، باعث شده تا منتقدان این طرح لب به اعتراض بگشایند.

جالب‌تر اینکه کسانی که از ماهیت و ظرفیت این طرح با بودجه مصوب ۲۰۰۰ میلیارد تومان نیز به طور کامل مطلع هستند تمام قد در حال دفاع از آن هستند و انتقاد منتقدان را بر نمی‌تابند. اللهیار ترکمن معاون توسعه مدیریت و پشتیبانی وزارت آموزش و پرورش درباره انتقاد نسبت به کم بودن مبلغ ۲ هزار میلیارد تومانی این طرح گفته «تا زمانی که دولت، لایحه رتبه‌بندی را به مجلس نفرستاده است، گمانه‌زنی‌ها درباره میزان بودجه آن درست نیست. حرف ما این است با کدام ساز و کار اجرایی و منبع اعتباری مدعی هستند مبلغی که برای طرح رتبه‌بندی در نظر گرفته‌ایم کم است!»

طرح رتبه‌بندی معلمان براساس سند تحول بنیادین نظام آموزشی یکی از طرح‌هایی است که در راستای ارتقای شایستگی حرفه‌ای معلمان اجرا خواهد شد و قطعاً شامل حال همه فرهنگیان نخواهد شد. با این پیش‌فرض اگر بودجه ۲۰۰۰ میلیارد تومانی تصویب شود و نیمی از جامعه فرهنگیان شامل استفاده از مزایای مالی این طرح نشوند، به سایرین تنها چهار میلیون تومان خواهد رسید. یعنی چیزی در حدود ۳۰۰ هزار تومان در ماه!

در ضمن این در صورتی است که دولت فرصت کند لایحه را به مجلس ارسال کند و مجلس محترم هم فرصت کند طرح را بررسی کند! یعنی طرحی که برای تصویب آن باید سال‌ها صبر کرد و ساعت‌ها چانه‌زنی کرد و صدها وزیر و وکیل آن را آچارکشی و سنگین سبک کنند دارای چنین مختصاتی است و در خوش‌بینانه‌ترین حالت چیزی معادل ۳۰۰ هزار تومان به حقوق تعدادی از فرهنگیان خواهد افزود!

حال آقای ترکمن پاسخگو باشند چگونه این میزان بودجه (که هنوز در تصویب آن هم شک و تردید وجود دارد) کفاف اجرای این طرح را خواهد داد و یا اساساً منظور ایشان از کفاف چیست؟! به نظر می‌رسد دوستان هر افزایشی ولو در حد بسیار اندک را تحولی شگرف در حوزه معیشت فرهنگیان می‌دانند و آن را دستاوردی فاخر می‌پندارند؟!

نکته دیگری که در اجرای این طرح و طرح‌هایی از این دست مغفول مانده، ایجاد اختلاف و شکاف بین همکاران فرهنگی و به وجود آمدن حس حسادت است. هر چند این طرح به منظور افزایش توان علمی و توجه به شایستگی‌های فرهنگیان تبیین شده است ولی این نکته را باید مدنظر قرار داد، اجرای این طرح‌ها باید زمانی صورت پذیرید که فرهنگیان از نظر دریافت حقوق و مزایا و به لحاظ معیشتی در سطح قابل قبولی باشند تا بتوانند در کنار تدریس به افزایش مهارت‌های معلمی، نگارش مقاله و کتاب و افزایش توانمندی‌های علمی خود بپردازند.

معلمی که مجبور است برای گذران زندگی و تأمین حداقل‌های زندگی خود در آژانس، مزرعه کشاورزی، مغازه، بنگاه، داروخانه کار کند و در خوش بینانه ترین حالت در دانشگاه‌های شبانه و پیام نور تدریس کند، آیا فرصتی برای مطالعه، تحقیق، پژوهش، نگارش مقاله و کتاب، شرکت در همایش‌های علمی و... دارد؟!

و آخرین نکته که درد بزرگ جامعه فرهنگیان است و به نوعی نمک بر زخم آنها، چرایی رسانه‌ای شدن افزایش حقوق فرهنگیان (آن هم سال‌ها قبل از اجرا) در رسانه ملی و رسانه‌های مکتوب و مجازی است؟! آیا در سایر ادارات طرح‌هایی نظیر رتبه‌بندی و افزایش حقوق براساس شایستگی اجرا نمی‌شود که جراید فقط به انعکاس طرح‌های افزایش حقوق فرهنگیان می‌پردازند؟!

آیا سایر کارمندان براساس شایستگی‌های خود درجه‌بندی و رتبه‌بندی نمی‌شوند؟! چرا افزایش حقوق و مزایای سایر ادارات در شورای عالی هماهنگی اقتصادی بررسی نمی‌شود؟! آیا وقت آن نرسیده است که یاد بگیریم برای افزایش نسیه چندرغاز حقوق فرهنگیان و وعده‌های سر خرمن، نباید بوق و کرنا در دست بگیریم و در رسانه‌های مملکت دادار دودور کنیم؟!